

REGISTERBLAD

Namn:

Datum:

Område av riksintresse för naturvård i Gävleborgs län

Områdesnummer: Nr X 24

Områdesnamn: Stora Korpmäki-Hornsjön-Mackmyrorna

Kommun: Ljusdals kommun

Kartblad: 15 E NO

Area: 500 ha varav 460 ha land och 40 ha vatten

Naturgeografisk region: 32 a, Norra Norrlands barrskogsområden och bergkullslätter. Höglänt område med hög myrfrekvens

Kust/havsregion: -

Regionindelning för sjöar och vattendrag: -

Agrara kulturlandskapsregioner: -

Landskapsformer: 5, Vågig bergkullterräng med relativ höjd över 100 m
(Förfjällterräng)

Riksvärde

Soligent kärr		
Sträng-flarckkärr		
Backkärr		

Värdeomdöme: Skogen på Stora Korpmäki är inte orörd, men de dimensionshuggningar som förekommit är sannolikt mycket begränsade. Skogen är utan tvekan urskogslig i synnerhet kring Stora Korpmäkis topp och nordvästsluttning samt i anslutning till bäckar och källflöden nedanför berget. Både den trögväxande höjdlägesgranskogen och naturen i övrigt avviker starkt från den i andra delar av länet. Urskogen på Stora Korpmäki framstår därför som ett av de mest skyddsvärda naturskogsområdena i länet. Berget omges av värdefulla kärrkomplex med intressant hydrologi. De innehåller olika typer av kraftigt sluttande kärr bl a flarckkärr med terrassgölar. Området rymmer ett av de bästa exemplen i länet på dessa för regionen karaktäristiska kärr. Vissa fågelskyddsvärden bidrar till att ge området höga bevarandevärden. Delar av myrkomplexet planeras ingå i Stora Korpmäkis naturreservat. Mackaralammsmyrorna är ett våtmarksområde med värdet av sträng-flarckkärr och soligent kärr. Kärr vid stora Mackarlamm utgörs av ett värdefullt backkärr.

Huvudkriterier: B C

Stödskriterier: Storlek, mångformighet, naturlighet, funktion, sårbarhet

Förutsättningar för bevarande: Stora Korpmäki är naturreservat.

Bevarandet av våtmarkernas värde kräver att områdets hydrologi skyddas mot dränering, vattenreglering, dämning och torvtäkt. Avverkning av sumpskogar, skogar på fastmarksholmar och i kantzoner kan skada naturvärdena.

Säkerställande: Stora Korpmäki naturreservat (134 ha) och ingår i Natura 2000 SE0630071. Klass I i länsstyrelsens naturvårdsprogram

Områdets huvuddrag: Stora Korpmäki domineras av lågvuxen och gles granskog av utpräglad höjdlägeskaraktär. Terrängen är myrlänt och skogen avbryts av mindre myrstråk i sluttningarna och större öppna myrar av lågstarrtyp nedanför bergen. Skogstypen är fuktig till frisk ristyp. Granen som är 250-300 år gammal ger ett orört intryck med torrakor, snöbrutna och topptorkade träd samt spridda lågor och anslutande brutna stubbar.

Föryngringen är mestadels svag och sker i likhet med fjällbarrskogarna ofta gruppvis. På flera ställen finns tendenser till försumpning med invandrande vitmossor och myrväxter (hjordron, odon, klotstarr). Särskilt tydligt är detta på Vallmagg där granens föryngring i stort sett upphört medan i stället tallen visar bättre föryngring. Troligen är detta en följd av att området inte brunnit på mycket länge. Brandspår förekommer över huvud taget sparsamt och mest på vedrester.

Lokalt efter St Korpmäkis västsida och i anslutning till källflöden nedom berget finns tätare och högvuxna granbestånd med rikare vegetation (lundbräken, hultbräken, midsommarblomster m fl) och god föryngring.

Kärlväxtfloran uppvisar inga sällsyntheter. Kryptogamfloran är dock rik. Särskilt intressant är förekomsten av långskägg då detta utgör en av de få kvarvarande inlandslokalerna för arten. Laven växer relativt sparsamt på 4 granar 690 m ö h. Tretåig hackspett, dalripa, tjäder och bergfink tillhör häckfågelfaunan.

Mackmyrorna är ett långsträckt kärrkomplex i förfjällsterräng. Komplexet, som avvattnas åt tre håll, är sammansatt av olika typer av sluttande kärr. Karaktäristiskt är förekomsten av flarkgölar av varierande storlek. Dessa är på flera ställen avsatta i tydliga terrasser. Nivåskillnaden mellan flarkarna är lokalt över 2 m. En stor del av vattenavrinningen torde ske via dessa flarksystem och längs blöta dråg eller småbäckar. Även källor och slukhål ingår i området som överlag tycks ha en komplicerad hydrologi.

Vegetationen är ofta mycket enkelt uppbyggd och stora delar av komplexet intas av släta tuvsävmattor.

Flarkkärren har en mer sammansatt växtlighet. Strängarnas vegetation kännetecknas i regel av tuvdun, ljung, rosling, dvärgbjörk, blåtåtel och en. Flarkarna intas eller kantas ofta av ängsull och flaskstarr. I de kraftigast sluttande delarna uppträder lokalt rikarter som tätört, björnbrodd och gräsull. Mackaralammsmyrorna är ett våtmarksområde med värdet av sträng-flarkkärr och soligent kärr. Kärr vid stora Mackarlamm utgörs av ett värdefullt backkärr.

Tre par gluttsnäppa och lika många grönbenor hävdade revir i början av juni då myren inventerades. Gräsand och flera krickor fanns i gölarna och tillhör säkert häckfågelfaunan. Dessutom påträffades enkelbeckasin, sävsparv och ett stort antal gulärlor. Både orre och dalripa förekommer i området.

Anmärkningar: VMI-ID: 15E7H03, 15E7H04

Referenser: Ståhl, Peter, 1982: Naturskogar i Gävleborgs län. Länsstyrelsen i Gävleborgs län, naturvårdsenheten 1982.

Ståhl, Peter, 1985: Skyddsvärda myrar i Gävleborgs län. Länsstyrelsen i Gävleborgs län, naturvårdsenheten 1985:2

Naturvårdsverket 1994, Myrskyddsplan för Sverige.

Länsstyrelsen i Gävleborgs län. Våtmarksinventering i Gävleborgs län.

Länsstyrelsen i Gävleborgs län, 1997. Värdefull natur i Gävleborg, naturvårdsprogram. Rapport 1997:12.